

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ฉบับที่ . . .) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

บรรจुरะเบียบวาระ ครั้งที่ ๑๓

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ฉ.พ.^{๑๕}/๒๕๓๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๘๒๖๑๘๑ ๙๙ ต่อ ๒๓๒ - ๒๓๕

สารบัญ

	หน้า
1. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. เปรียบเทียบ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 กับ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	11
3. ภาคผนวก	
- ชำนาญหน้าที่และการจัดองค์กรของคณะกรรมการ ป.ป.ป.	44
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	48
- สำนักงาน ป.ป.ป.	49
- รายชื่อฝ่ายบริหาร สำนักงาน ป.ป.ป.	53
- ผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป.	56
- รายงานผลการวิจัยปัญหาและสาเหตุการทุจริตและประพฤติมิชอบใน ในวงราชการ	58

รุ่งอรุณ ศังขัตถน

วิทยากร 4

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 โดยกำหนดบทนิยามคำว่า "ผู้บังคับบัญชา" และ "การดำเนินการทางวินัย" เพิ่มขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่"

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 เพื่อแก้ไขชื่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 และมาตรา 12 และเพิ่มเติมมาตรา 11 ทวิ และมาตรา 12 ทวิ เพื่อให้เลขาธิการรับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง เงินประจำตำแหน่ง รวมทั้งกำหนดให้มีผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

(4) เพิ่มเติมมาตรา 14 ครี เพื่อให้ผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ สถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบ ตรวจตรา ค้น บัง หรืออายัดบัญชี เอกสาร ทรัพย์สิน หรือวัตถุใด ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ทำการสืบสวนสอบสวน

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 มาตรา 21 มาตรา 21 ครี มาตรา 21 จัตวา และเพิ่มเติมมาตรา 21 เบญจ มาตรา 21 ฉ มาตรา 23 ทวิ และมาตรา 23 ครี เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและขั้นตอนในการสืบสวนสอบสวนเรื่องที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 14 ครี

(7) เพิ่มเติมมาตรา 24 ทวิ เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นเท็จ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ในส่วนที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งเลขาธิการ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการสืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วและถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และการบังคับคดีเอาแก่บรรดาทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการสั่งให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ผลอย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

1. ให้เพิ่ม บทนิยามคำว่า "ผู้บังคับบัญชา" และ "การดำเนินการทางวินัย" ระหว่าง บทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" และคำว่า "การทุจริตในวงราชการ" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช บัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ดังต่อไปนี้

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วน ราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยด้วย

"การดำเนินการทางวินัย" หมายความว่า การดำเนินการในทางปกครอง อันเป็นโทษแก่ผู้ กระทำผิดกฎหมาย ระเบียบแบบแผนในทางราชการ หรือมติดังรัฐมนตรี หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับ บัญชา เช่น ให้ออก ปลดออก ไล่ออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม หรือสั่ง"

2. ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย"

3. ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะ กรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ"

4. ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 11 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
ในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และให้มีผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่ง
และปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำ
แนะนำของคณะรัฐมนตรี และได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภา
ประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

5. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 11 ทวิ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทาง
นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ กับต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นรองเลขาธิการหรือข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่ง ในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า
- (2) ไม่เคยได้รับโทษทางวินัยฐานให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก
- (3) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดสุจริตหรือ
ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (5) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค
การเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง
- (6) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (7) ไม่เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท
หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อหากำไร

6. ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

"มาตรา 12 ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเลขาธิการแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้

ถ้ามีการแต่งตั้งเลขาธิการจากผู้ซึ่งเป็นข้าราชการประเภทอื่นนอกจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้นั้นมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ลาออก

(2) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น

(3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ทวิ

ให้ห้ามบัญญัติมาตรา 6 วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของเลขาธิการโดยอนุโลม

7. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 12 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 12 ทวิ ให้เลขาธิการได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีพลั้งหนึ่งขั้น เว้นแต่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนขั้นสูงของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งแล้วและนอกจากเงินเดือนที่ได้รับตามปกติ ให้เลขาธิการได้รับเงินตอบแทนประจำตำแหน่งตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาด้วย

8. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ทริ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 14 ทริ ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกเรียกหรือได้รับแจ้งให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุตามความในมาตรา 14 (2) ไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุดังกล่าวนั้น ให้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลดังกล่าว ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการที่จะเข้าไปตรวจสอบหรือในขณะที่มีการกระทำความผิด

(2) สอบสวนบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ทำการสอบสวน

(3) ตรวจสอบ ด่าน ปัด หรืออาัยคบัญญัติ เอกสาร ทรัพย์สิน หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการสอบสวน

ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายแสดงหนังสือมอบหมายตามวรรคหนึ่งต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ"

9. ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด มีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไปภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาด้วย ก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ

สำหรับการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาเพื่อถอดถอนผู้นั้นต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่ง บรรดาถ้อยคำที่บุคคลใดได้ให้ไว้ต่อประธานกรรมการ กรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ และได้บันทึกไว้แล้ว ให้ถือว่าได้มีการร้องทุกข์ กล่าวโทษ และสอบสวนในความคิดเรื่องนั้นแล้ว และให้ถือว่าส่วนในเรื่องนั้นเป็นส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ซึ่งมีอำนาจสอบสวนความคิดนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานอัยการได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าควรทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงานอัยการทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการให้ดำเนินการก็ได้

(2) ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งการสั่งไม่ฟ้องและเหตุผลให้คณะกรรมการทราบ ถ้าคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่

ถ้าต้องขาดอายุความหรือมีเหตุอื่นอันจำเป็นก็ให้ฟ้องคดีนั้นไปก่อน หากอัยการสูงสุดชี้ขาดไม่ฟ้องคดี ก็ให้พนักงานอัยการขอถอนฟ้องและส่งเรื่องพร้อมทั้งแจ้งเหตุผลที่มีคำสั่งชี้ขาดไม่ฟ้องให้คณะกรรมการทราบ

(3) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลและให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง

10. ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามวรรคหนึ่งหรือเมื่อพ้นระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมิได้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตน ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนหรือมอบอำนาจให้กรรมการ หรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวน และให้นำความในมาตรา 17 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

11. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 21 ครี แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

"ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามความในวรรคหนึ่งตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมดหรือบางส่วน และปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมีทรัพย์สินอื่นอยู่ก็ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นนั้นแทน"

12. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 21 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

"กำหนดเวลาหนึ่งปีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหา ร้องเรียนนั้นกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน"

13. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21 เบญจ และมาตรา 21 ฉ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 21 เบญจ หากผู้ใดพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว ยังไม่เกินหนึ่งปีและกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีก ถูกกล่าวหาหรือเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนนั้นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติที่ได้เสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ การต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่ง ให้ถือว่ายังไม่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 21 ฉ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ซึ่งคณะกรรมการสั่งให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ปกปิด ซ่อนเร้น จะโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สินของตนเสียทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เพื่อประวิงหรือขัดขวางต่อการจะบังคับแก่ทรัพย์สินนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไว้ก่อนได้ แต่จะยึดหรืออายัดไว้เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 21 ครี ก็ให้ยึดหรืออายัดไว้ได้จนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

การโอนหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำในระยะเวลา นับแต่คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้น ๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าตนได้รับโอนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าสมควรให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด"

14. ให้พิมพ์ความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23 ทวิ และมาตรา 23 ครี แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 23 ทวิ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 พ้นจากราชการไปโดยไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ให้คณะกรรมการมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ หรือการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้นั้น และดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา 23 ตรี ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่มีมูลหนี้ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว มิฉะนั้นให้สันนิษฐานว่าเป็นการได้มาโดยการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เว้นแต่จะเป็นการได้มาโดยทางมรดก หรือเป็นการได้มาจากบิดามารดา สามี ภริยา บุตร หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้นั้น หรือเป็นการได้มาโดยทางประเพณีหรือโดยหน้าที่ธรรมเนียมจรรยา หรือเป็นการรับมาเพื่อสาธารณประโยชน์หรือสาธารณกุศล

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 หากได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น จะรายงานเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนต่อคณะกรรมการก็ได้

จำนวนมูลค่าของทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่จะต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

15. ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 24 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา 14 (2) หรือปิดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 14 ตรี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

16. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 24 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 24 ทวิ ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแสดงสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

17. บรรดาเรื่องกล่าวหาฟ้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับไว้และค้างการดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

18. ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
วงราชการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีตามบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับการแต่งตั้ง

เปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.	สาระสำคัญของแก้ไข	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือมีเงินเดือนประจำ พนักงาน หรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจด้วย</p>	<p>"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยด้วย</p>	<p>เพิ่มเพนิยามคำว่า "ผู้บังคับบัญชา"</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมถึงผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานที่ไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>"การทุจริตในวงราชการ" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น</p> <p>"การประพฤติมิชอบในวงราชการ" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืน</p>	<p>"การดำเนินการทางวินัย" หมายถึง ความว่า การดำเนินการในทางปกครองอันเป็นโทษแก่ผู้กระทำผิดกฎหมาย ระเบียบแบบแผนในทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เช่น ให้ออก ปลดออก ไล่ออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ทัณฑ์ขกกรรม หรือจ้ง</p>	<p>เพิ่มพินิชยคำว่ "การดำเนินการทางวินัย"</p>	<p>กำหนดแนวทางให้ผู้บัญชาการพิจารณาดำเนินการทากับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำผิดเจอน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของกฏ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งกฎหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้ เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าการปฏิบัติหรือละเว้น ไม่ปฏิบัติตามนั้น เป็นการทุจริตในวงราชการด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย</p> <p>"องค์การกลางบริหารงานบุคคล" หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นทำนองเดียวกัน ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจหรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการอนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณีด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญที่แก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>"รองเลขาธิการ" หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เลขานุการและข้าราชการในสังกัดสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขานุการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงาน ซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p>	<p>"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เลขานุการและข้าราชการในสังกัด<u>สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</u> ซึ่งเลขานุการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงข้าราชการ หรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการใน<u>สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</u>ที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p>	<p>แก้ไขชื่อสำนักงานจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p>	<p>เพื่อให้ชื่อสำนักงานสอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกฎกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 10 ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ</p> <p>มาตรา 11 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจะให้มีรองเลขาธิการ</p>	<p>มาตรา 10 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ</p> <p>มาตรา 11 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการ</p>	<p>แก้ไขชื่อสำนักงาน จาก สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>กำหนดให้เลขาธิการรับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อให้ชื่อของสำนักงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกฎกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534</p> <p>เพื่อให้มีเอกภาพในการบริหารงาน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ ก็ได้ การแต่งตั้งเลขานุการต้องได้รับความเห็นชอบ ของวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ <u>รับผิดชอบ</u> <u>ป็นรองคณบดีกรมการ</u> และเป็นผู้ <u>บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ</u> <u>ป้องกันการป้องกันและปราบปรามการ</u> <u>ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</u> ให้มีรองเลขานุการเป็นผู้ช่วย สั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้ <u>มีผู้ช่วย</u> <u>เลขานุการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ</u> <u>ด้วยก็ได้</u> ให้ <u>สั่งเลขานุการเป็นข้าราชการพล-</u> <u>เรือนสามัญ</u> ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ <u>แต่งตั้งเป็นตามตำแหน่งของคณะกรรมการ</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>และได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น</p> <p>มาตรา 11 พิ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ กับต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เป็นรองเลขาธิการหรือข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการ</p>	<p>เพื่อให้ได้เลขาธิการที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับลักษณะงานของ ป.ป.ร. ทั้งเป็นคนดีมีคุณธรรม ไม่มีประวัติค้างพร้อยและมีเอกภาพในการบริหารงาน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>(2) ไม่เคยได้รับโทษทางวินัยฐานให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก</p> <p>(3) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(4) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดทู่โทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท</p> <p>(5) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p> <p>(6) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ</p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญที่แก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 12 เลขานุการจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสี่ปีได้</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 6 วรรคสอง และมาตรา 7 วรรคหนึ่ง วรรคสอง มาใช้บังคับแก่เลขานุการโดยอนุโลม</p>	<p>(7) ไม่เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อหากำไร</p> <p>มาตรา 12 ให้เลขานุการมี <u>วาระการดำรงตำแหน่งหกปี</u> <u>ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้</u></p> <p>ถ้ามีการแต่งตั้งเลขานุการจากผู้ที่ <u>ซึ่งเป็นข้าราชการประเภทอื่นนอกจากราชการพลเรือนสามัญ</u> ให้ผู้นั้นมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ</p>	<p>เปลี่ยนแปลงวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของเลขานุการ</p>	<p>เพื่อให้เลขานุการสามารถเสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานได้อย่างเต็มที่</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง <u>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ</u> <u>เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</u> (1) <u>ลาออก</u> (2) <u>มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วย</u> <u>ความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา</u> <u>ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับ</u> <u>ความเห็นชอบของสภานั้น</u> (3) <u>ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม</u> <u>ตามมาตรา 11 ทวิ</u> ให้นำบทบัญญัติมาตรา 6 วรรคสอง มา ใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของเลขานุการ โดย อนุโลม มาตรา 12 ทวิ ให้เลขานุการได้รับการ</p>	<p>กำหนดให้เลขานุการได้</p>	<p>เพื่อส่งเสริมและเพิ่มขวัญ</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 14 การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ</p> <p>(2) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผิดที่สืบสวนสอบสวนมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p>	<p>เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีละหนึ่งขั้น เว้นแต่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนขั้นสูงของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งแล้ว และนอกจากเงินเดือนที่ได้รับตามปกติ ให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนแทนประจำตำแหน่งตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาด้วย</p>	<p>รับเงินตอบแทนประจำตำแหน่ง</p>	<p>กำลังใจในการปฏิบัติงาน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในกฤษฎีกา</p>
<p>หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น</p> <p>การส่งหนังสือเรียก ให้นำไปส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ</p> <p>กรณีนำไปส่ง เมื่อผู้ส่งไปพบผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดที่มีอายุเกินยี่สิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักงานของผู้รับก็ได้</p> <p>มาตรา 14 ทวิ เมื่อส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถามตามมาตรา 14(1) แล้วให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ ที่ได้มีการสอบถามทุกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญที่แก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>ในกรณีมีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ มีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวันให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบตามทราบก่อนวันสิ้นกำหนดพร้อมกับเหตุผล โดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน</p>	<p>มาตรา 14 คี ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกเรียกหรือได้รับแจ้งให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดก็ตามความในมาตรา 14 (2) ไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุดังกล่าวนี้ให้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากประธานกรรมการ โดยความเห็นชอบของ</p>	<p>กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบ ค้น บัด หรืออายัด บัญชีเอกสาร ทรัพย์สิน หรือวัตถุใด ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ทำการศึกษาสอบสวน</p>	<p>เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคล ดังกล่าว ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการ ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการที่จะเข้าไป ตรวจสอบ หรือในขณะที่มีการกระทำความผิด</p> <p>(2) สอบสวนบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับเรื่อง ที่ทำการสอบสวน</p> <p>(3) ตรวจสอบ คั่น บัตร หรืออาชญาบัตร เอกสาร ทรัพย์สิน หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ทำการสอบสวน</p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญในกฏ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 19 เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติตามมาตรา 17 ทวิ</p> <p>สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว มีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้ประธานกรรมการรายงานให้</p>	<p>ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายแสดงหนังสือมอบหมายตามวรรคหนึ่งต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ</p> <p>มาตรา 19 เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไปภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติและถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาคด้วย ก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ</p> <p>สำหรับการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อ</p>	<p>กำหนดให้ส่วนงานการสอบสวนของ ป.ป.ป. เป็นส่วนงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>เพื่อให้ผลของการดำเนินการกรณีเป็นความผิดทางอาญามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญที่แก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสามสิบวันก็ได้ เมื่อเห็นว่ามิเหตุอันสมควร</p>	<p>บังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีผลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาเพื่อถอดถอนผู้นั้นต่อไป</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่งบรรดาด้วยคำที่บุคคลใดได้ให้ไว้ต่อประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ และได้บันทึกไว้แล้ว ให้อธิบายได้มีการร้องทุกข์กล่าวโทษและสอบสวนในความผิดเรื่องนั้นแล้ว และให้ถือว่าสำนวนในเรื่องนั้นเป็นสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน <u>ซึ่งมีอำนาจสอบสวนความผิดนั้นคนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</u></p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของกบไซ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>เมื่อพนักงานอัยการได้รับเรื่องความผิด หนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าควร ทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงานอัยการทำการ สอบสวนเพิ่มเติม หรือเสนอความเห็นไปยัง คณะกรรมการให้ดำเนินการก็ได้</p> <p>(2) ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งการสั่งไม่ฟ้องและเหตุผลให้คณะกรรมการ ทราบ ถ้าคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของ พนักงานอัยการ ให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุด เพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุ อื่นอันจำเป็นก็ให้ฟ้องคดีนั้นไปก่อน หากอัยการ สูงสุดชี้ขาดไม่ฟ้องคดี ก็ให้พนักงานอัยการขอถอน ฟ้องและส่งเรื่องพร้อมทั้งแจ้งเหตุผลที่มีคำสั่งชี้ขาด</p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 19 พวิ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเรื่องตามมาตรา 19 แล้ว ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย หรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการประการใดไปบ้างแล้ว ให้แจ้งคณะกรรมการทราบผลทุกสามสิบวัน</p> <p>ในการสอบสวนทางวินัยคราวหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการมาใช้เป็นหลักในการสอบสวน และทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนด้วย และในกรณีที่คณะกรรมการสอบ</p>	<p>ไม่ฟ้อง ให้คณะกรรมการทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลและให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ฟ้องได้สวนมูลฟ้อง</p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญในกบข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>สวนมีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการ กิจให้แสดงเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นด้วย</p> <p>มาตรา 19 ครี เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 19 ทวิ แล้ว ต้องสั่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวัน</p> <p>มาตรา 19 จีตวา ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา 19 ทวิ หรือมาตรา 19 ครี ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัย</p> <p>มาตรา 19 เนตุง ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการตามมาตรา 19 ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตาม</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 19 ครี ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ สั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีที่เป็นจะสั่งให้องค์การกลาง บริหารงานบุคคลพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้อง เหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็น ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย ตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการ ตุลาการเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ</p> <p>มาตรา 21 ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการสืบ สวนสอบสวนตามมาตรา 20 แล้ว มีมติว่ากรณีมีมูลที่น่าเชื่อ ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร้ายฉฉฉฉฉฉ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติให้คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดง</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>สินทรัพย์และหนี้สินของบุคคลราชการวิธีการและระยะเวลาที่ คณะกรรมการกำหนด ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนหรือ มอบอำนาจให้กรรมการหรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวนและ ให้นำความในมาตรา 17 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาที่ คณะกรรมการกำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน แล้ว <u>แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมิได้แสดงสินทรัพย์และ หนี้สินของตน ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวน หรือมอบอำนาจให้กรรมการ หรืออนุกรรมการดำเนิน การสอบสวน และให้นำความในมาตรา 17 ทวิ มา ใช้บังคับโดยอนุโลม</u></p>	<p>กำหนดให้ดำเนินการสอบสวน ตามต่อไปได้ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่แสดงรายการสินทรัพย์และ หนี้สินของตนตามระยะเวลาที่คณะ กรรมการกำหนด</p>	<p>เพื่อกำหนดแนว ทางดำเนินการในกรณี ที่รวมผิดปกติหรือผิดพิพ เพิ่มขึ้นผิดปกติให้ชัดเจน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของกบ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มติของคณะกรรมการควบคุมหนึ่งต้องมีคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด</p> <p>มาตรา 21 ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตามมาตรา 21 แล้ว หากพิจารณาว่าวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร้าย ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และไม่สามารถชี้แจงได้ว่า ทรัพย์สินดังกล่าวนั้นคนใดมาโดยชอบ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และให้คณะกรรมการ แจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามมาตรา 21 ครี แล้วเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งหรือ ดำเนินการให้มีการสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เว้นคดีในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการ การแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณา</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามวรรคหนึ่งคือจะมีคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด</p> <p>มาตรา 21 ตรี บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีมติว่า เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ หรือเพิ่มขึ้นผิดปกติตามมาตรา 21 ทวิ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลโดยไม่ชักช้า เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ ศาลเห็นว่า ทรัพย์สินดังกล่าวนั้นคนได้มาโดยชอบ ในกรณีนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการ ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งสมควรทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงาน</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>อัยการเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการโดยเร็ว เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบด้วยก็ให้ดำเนินการตามความเห็นของพนักงานอัยการ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้แจ้งพนักงานอัยการทราบเพื่อยื่นคำร้องต่อไป</p> <p>มาตรา 21 จีควา เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีกดสำหราชอาณาจักรเห็นว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการตาม มาตรา 17 ทวิ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรง หรือใน</p>	<p>ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หนึ่งตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอา แก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมดหรือบางส่วนและปรากฏ ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมีทรัพย์สินอื่นอยู่อีก ก็ให้ บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นนั้นแทน</p>	<p>กำหนดให้สามารถบังคับคดี เอาแก่ทรัพย์สินอื่น แทนทรัพย์สินที่ ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สิน เหล่านั้นได้</p>	<p>เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบังคับคดี</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>กรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการได้มีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา 20 แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุ อื่น นอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้น จากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือ ผู้นั้นร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็ให้ผู้ บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น พนักงานอัยการ นายก รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตุลาการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้พ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>			

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่ามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>กำหนดเวลาหนึ่งปีคณวรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้ บังคับในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหาหรือเรียน นั้นกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกภายในหนึ่งปีนับ แต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน</p> <p>มาตรา 21 ๓๓๓๓ หากผู้ใดพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วยังไม่เกินหนึ่งปีและกลับเข้ามา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีก ถูกกล่าวหาหรือเรียนว่าทุจริต หรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีพฤติการณ์ ร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติใน ระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน</p>	<p>กำหนดให้สามารถสืบสวนสอบ สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหา หรือเรียนแล้วภายหลังพ้นจากการเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และกลับเข้ามา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีก ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐครั้งก่อน</p> <p>กำหนดให้สามารถสืบสวน สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจาก การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วกลับ มาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกภายใน 1 ปี และถูกกล่าวหาหรือเรียน ในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทุกคนต้องอยู่ภายใต้บังคับ ของพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. โดยเสมอภาคเท่าเทียมกัน</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทุกคนต้องอยู่ภายใต้บังคับ ของพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. โดยเสมอภาคเท่าเทียมกัน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญที่แก้ไข</p>	<p>เหตุผลในกฏแก้ไข</p>
	<p>ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับ เรื่องกล่าวหาหรือเรียนนั้นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราช บัญญัตินี้ได้เสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐ</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรการนี้ การต้องอยู่ปฏิบัติ หน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่งให้ถือว่ายังไม่พ้นจาก การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา 21 อ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐผู้ซึ่งคณะกรรมการสั่งให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ปกปิดซ่อนเร้น จะโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สินของคนเสียทั้งหมด หรือบางส่วน เพื่อประวิงหรือขัดขวางต่อการจะบังคับ แก่ทรัพย์สินนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจยึดหรืออายัด</p>	<p>ครั้งก่อน</p> <p>กำหนดให้สามารถยึดหรือ อายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ ถูกกล่าวหาในกรณีพบว่ามีการปกปิด ซ่อนเร้น จะโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สิน</p>	<p>เพื่อให้มาตรการ ป้องกันการปกปิดซ่อนเร้น จะโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย้ายทรัพย์สิน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในความเห็น</p>
	<p>ทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไว้ก่อนได้ แต่จะ ยึดหรืออายัดไว้เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ได้ เว้น แต่ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 21 ทวิ ก็ให้ยึดหรืออายัดไว้ได้จนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>การโอนหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำในระยะเวลา นับแต่ คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินของคนตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ถ้า พนักงานอัยการมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่ง เพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้น ๆ ได้ เว้นแต่ ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ ศาลว่าตนได้รับโอนทรัพย์สินหรือ ประโยชน์นั้นมาโดย สุจริตและมีคำขอแทน</p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ยกชื่อเดิมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการพระราช บัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดง สินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการและเวลาตามที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา</p>	<p>มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าสมควรให้มีการ ยกเลิกหรืออาศัยทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนน เสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด</p> <p>มาตรา 23 ตรี ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 ทั้งนี้จาก ราชการ ไปโดยไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สินให้คณะ กรรมการมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ หรือการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้นั้น</p>	<p>กำหนดให้สามารถดำเนิน การสืบสวนสอบสวนผู้ที่ไม่แสดง สินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 และมาตรา 23</p>	<p>เพื่อให้สามารถ ดำเนินการสืบสวนส สวน กรณีผู้ที่พ้นจา เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วไม่แสดงสินทรัพย์</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>และดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>มาตรา 23 คี ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่มีมูลหนี้ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว มิฉะนั้น ให้สันนิษฐานว่าเป็นการได้มาโดยการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เว้นแต่จะเป็นการได้มาโดยทางมรดกหรือเป็นการได้มาจากบิดามารดา สามี ภริยา บุตร หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้นั้น หรือเป็นการได้มาโดยทางประเพณี หรือโดย</p>	<p>กำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยไม่มีมูลหนี้หรือค่าตอบแทน โดยสมควร</p>	<p>หนี้สิน ตามมาตรา และมาตรา 23</p> <p>เพื่อให้มีมาตรการป้องกันเจ้าหน้าที่เข้ารับสินบน</p>

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญในแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>หน้าที่รวบรวมรายงาน หรือเป็นการรับมาเพื่อสาธารณ ประโยชน์หรือสาธารณกุศล</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 หากได้ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น จะรายงานเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของบุคคลต่อคณะกรรมการ ก็ได้</p> <p>จำนวนมูลค่าของทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่จะต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพระ ราชกฤษฎีกา</p>		

<p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>สาระสำคัญของแก้ไข</p>	<p>เหตุผลในทางกฏ</p>
<p>มาตรา 24 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือ วัตถุใด ๆ ที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา 14 (2) ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 24 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอม ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่ เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา 14(2) <u>หรือขัดขวาง</u> <u>หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ตาม</u> <u>มาตรา 14 ครี</u> ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 24 <u>ทวิ</u> ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เพิ่มเติมกรณีที่มีผู้ขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 14 ครี ให้ รับโทษด้วย</p> <p>กำหนดให้มีบทลงโทษกรณี แสดงสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นเท็จ</p>	<p>เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวน</p> <p>เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบทรัพย์สินที่รัวพบผิดปกคิ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นคิ</p>

ภาคผนวก

อำนาจหน้าที่และภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อำนาจหน้าที่

1. หน้าที่

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไว้ดังนี้

(1) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(2) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(3) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียนหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(4) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(5) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป

(6) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการหรือมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติก่อหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

2. อำนาจ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ได้ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบ

ที่มา : รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2534 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

หมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ และเมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถามแล้ว จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงที่ได้มีการสอบถามทุกครั้งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวันให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามทราบก่อนวันสิ้นสุดกำหนด พร้อมกับเหตุผล โดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

(2) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่สืบสวนและสอบสวนมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณา หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

นอกจากอำนาจของประธานกรรมการดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

(2) ในการพิจารณาสอบสวนตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการ หรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนก็ให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนสั่งพักราชการ หรือพักงานเพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการเว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

การจัดองค์กร

1. คณะกรรมการ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน กับเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง

2. คณะอนุกรรมการ ป.ป.ป.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 มาตรา 15 ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการที่จะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ โดยจะตั้งแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ และการแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนนั้น อย่างน้อยต้องมีกรรมการร่วมอยู่ด้วยหนึ่งคน ฯลฯ คือ

- (1) คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน
- (2) คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย
- (3) คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์
- (4) คณะอนุกรรมการฝ่ายตรวจสอบทรัพย์สิน
- (5) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน 1
- (6) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน 2
- (7) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน 3
- (8) คณะอนุกรรมการประจำกองสืบสวนสอบสวน 4
- (9) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องป่าไม้
- (10) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องภาษี
- (11) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ

ที่ดิน

- (12) คณะอนุกรรมการพิจารณาตอบแทน ผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(13) คณะอนุกรรมการเรื่องการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต
นอกจากนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้แต่งตั้งอดีตกรรมการ และอดีตอนุกรรมการที่
ได้กรุณาช่วยเหลือราชการของ ป.ป.ป. มาโดยตลอดเป็นที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาต่อคณะ
กรรมการ ป.ป.ป. เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามที่
คณะกรรมการ ป.ป.ป. ปรึกษาหารือหรือที่ริเริ่มขึ้นเอง

(ตำนาน)
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๒ นั้น

บัดนี้ ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งมาครบกำหนดสองปีตามวาระแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังนี้

๑. นายศักดิ์ สมองชาติ	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ หิพัฒนเสวีธรรม	เป็นกรรมการ
๓. นายจเร อำนวยวัฒนา	เป็นกรรมการ
๔. นายชนะ อินสว่าง	เป็นกรรมการ
๕. พลตำรวจโท กวีล จันทสิทธิ์	เป็นกรรมการ
๖. นายธีรศักดิ์ กรรณสูต	เป็นกรรมการ
๗. พลตำรวจโท พจน์ บุญยะจินดา	เป็นกรรมการ
๘. นายมงคล เปาอินทร์	เป็นกรรมการ
๙. พลโท สมชัย ร่ำไพกุล	เป็นกรรมการ
๑๐. นางสุนทรา เอี่ยมสุรีย์	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
สมชัย ฤชุพันธุ์
รองนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ป.ป.ป.

สำนักงาน ป.ป.ป. มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติ
งานธุรการอื่น ๆ และตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2519 กำหนดให้แบ่งส่วนราชการ
ออกเป็น 6 กอง คือ

สำนักงานเลขานุการกรม

มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

เป็นหน่วยงานกลางของงานบริหารทั่วไปของสำนักงานในด้านงานการเจ้าหน้าที่ งาน
เจ้าหน้าที่สัมพันธ์ งานสารบรรณ งานคลังและพัสดุ งานประชุมและทะเบียนเอกสารลับ และงานบริการ
ต่าง ๆ ได้แก่ งานสวัสดิการข้าราชการของสำนักงาน งานสาธารณูปโภคต่าง ๆ ภายในสำนักงาน
รวมทั้งงานรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล เอกสาร และสถานที่

กองวิจัยและวางแผน

มีหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านวิชาการและด้านประชาสัมพันธ์ โดยมีขอบเขตความรับ
ผิดชอบดังนี้

(1) ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมกฎหมาย กฎข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ ประกาศ มติ คำสั่ง
คำวินิจฉัยของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อทราบข้อเท็จจริง อำนางหน้าที่และ
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ข้อบกพร่องอันเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบติดตามการเปลี่ยนแปลง
แปลงของกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ฯลฯ รวมทั้งการเคลื่อนไหวของสภาการณทางสังคม เศรษฐกิจ ที่
เปลี่ยนแปลงไป เพื่อเสนอแนะให้พิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมและพิจารณาหาทางกำหนดมาตรการ
เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

(2) ศึกษาวิเคราะห์และวิจัยสาเหตุหรือปัจจัยแวดล้อมที่ชักจูงให้ข้าราชการหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เสนอแนะนโยบายในการจัดทำแผนงาน
ของสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อพิจารณาให้มีการแก้ไขปรับปรุงแผนงานต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้
การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีระบบต่อเนื่องและสอดคล้องกับเป้าหมายและนโยบายของ

ที่มา : รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2534 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

สำนักงาน ป.ป.ป. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งพฤติกรรมในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อันเป็นเหตุสนับสนุนให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดถึงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการต่าง ๆ ของสำนักงาน ป.ป.ป. และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปีของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

(3) รวบรวมศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งต่าง ๆ ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจใด ๆ จัดการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งที่อยู่ในข่ายที่จะทุจริตได้ง่าย แสดงสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งพิจารณาจัดทำและจัดเก็บ แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐตลอดจนการติดตามตรวจสอบให้การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินต่าง ๆ เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

(4) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงภัยอันตรายอันเกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และเข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ป. วิธีการที่จะให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ป. และได้ทราบผลงานของ ป.ป.ป. เท่าที่พึงจะเปิดเผยได้ รวมตลอดถึงประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังทัศนคติ และดำเนินที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและเกลียดชังการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

กองสืบสวนสอบสวน 1 - 4

มีหน้าที่และความรับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งดำเนินการสืบสวนและสอบสวนกรณีมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด

1. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง
2. สำนักนายกรัฐมนตรี
3. กระทรวงกลาโหม
4. กระทรวงการคลัง
5. กระทรวงการต่างประเทศ
6. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
7. กระทรวงคมนาคม

8. กระทรวงพาณิชย์
9. กระทรวงมหาดไทย
10. กระทรวงยุติธรรม
11. กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน
12. กระทรวงศึกษาธิการ
13. กระทรวงสาธารณสุข
14. กระทรวงอุตสาหกรรม
15. ทบวงมหาวิทยาลัย
16. รัฐวิสาหกิจ
17. กรุงเทพมหานคร
18. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
19. เทศบาล
20. สุขาภิบาล
21. เมืองพัทยา
22. สภาตำบล

อัตรากำลัง

ในปีงบประมาณ 2534 สำนักงาน ป.ป.ป. มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่รวมทั้งสิ้น 366 อัตรา
ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการ 311 อัตรา ดำรงตำแหน่ง

สายงานนักบริหาร 4 อัตรา

สายงานสืบสวนสอบสวน 187 อัตรา

สายงานนิติกร 12 อัตรา

สายงานบริหารทั่วไป 7 อัตรา

สายงานบุคลากร 6 อัตรา

สายงานการเงินและบัญชีและพัสดุ 11 อัตรา

สายงานธุรการ 37 อัตรา

สายงานพิมพ์สื่อ 34 อัตรา

สายงานประชาสัมพันธ์และโสตทัศนศึกษา 9 อัตรา

สายงานตรวจสอบภายใน 1 อัตรา

สายงานบรรณารักษ์ 1 อัตรา

สายงานห้องสมุด 1 อัตรา

สายงานช่างศิลป์ 1 อัตรา

ลูกจ้างประจำ 55 อัตรา

รายชื่อฝ่ายบริหาร สำนักงาน ป.ป.ป.

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๘

นิติกร ๘

ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการป้องกันการทุจริต

ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน

ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑

ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒

ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๓

ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๔

เลขานุการกรม

นายชัยเชต สุนทรพิพิธ

นายสุพล สิ้นสมุทร

นายกล้าณรงค์ จันทิก

นายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร

นายชัชอง เติมภูศรี

นายศราวุธ เมณะเศวด

นายสุภโชค เจริญวรรณ

นายปิณฑุญา ศรีอุบล

นายชาญณรงค์ ภัคศิริจิตร

นายชิตชัย พาณิชพัฒน์

นายทองสุด กลิ่นประไพศรี

นายบำรุง จิตมุง

นายปัทมกร เทวินทรภักดี

ผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ มีผลงานทั้งทางด้านป้องกันและ
ด้านปราบปรามดังนี้

1. ด้านป้องกัน คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการป้องกันการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการใน 3 ลักษณะ คือ
 - 1.1 การเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
 - 1.2 การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 - 1.3 การประชาสัมพันธ์
2. ด้านปราบปราม การปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น คณะกรรม
การ ป.ป.ป. ได้มีผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ
 - 2.1 ด้านปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
 - 2.2 ด้านปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ

ตารางผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านปราบปราม

ปีงบประมาณ	เรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือเวียน					ดำเนินการพิจารณาสืบสวนสอบสวน										ตั้งพักราชการ	
	รับใหม่	บัตรสนเท่ห์ที่ไม่รับดำเนินการแต่เก็บไว้เป็นข้อมูล	คงเหลือเรื่องที่รับไว้ดำเนินการ	ขอคืนจากปีที่แล้ว	รวมเรื่องที่รับไว้ดำเนินการ	ข้อมูล				คดีหรือไม่รับพิจารณาหรือไม่ยกขึ้นพิจารณา	รวมเรื่องที่ดำเนินการแล้วเสร็จ		คงเหลือเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ				
						คำวินิจฉัย	คำอนุญาตหรือวินิจฉัยและอนุญาต	เรื่อง	คน								
เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	เรื่อง	คน		
๒๕๒๐	๑,๕๘๘	-	๑,๕๘๘	๘๑๐	๒,๓๙๘	๑๘	๒๐	๔	๔	๑๒๓	๑๓๑	๑๕๖	๑๖๐	๒,๖๕๘	๔	๕	
๒๕๒๑	๑,๕๖๕	-	๑,๕๖๕	๒,๖๕๘	๔,๑๒๓	๒๕	๕๕	๑๕	๕๖	๘๑๖	๙๕๐	๘๖๕	๑,๐๒๕	๓,๒๕๘	๔	๕	
๒๕๒๒	๑,๑๙๖	๑๖๖	๙๓๐	๓,๒๕๘	๕,๒๒๓	๑๘	๓๕	๑๕	๒๕	๙๓๕	๑,๑๒๖	๙๖๖	๑,๑๙๖	๓,๒๕๘	-	-	
๒๕๒๓	๑,๑๙๖	๓๑๑	๘๘๕	๓,๒๕๘	๕,๑๓๒	๑๘	๘๖	๑๕	๕๖	๘๑๘	๙๓๕	๙๖๖	๑,๑๙๖	๓,๒๕๘	-	-	
๒๕๒๔	๑,๒๓๕	๓๑๘	๘๕๖	๓,๓๖๒	๕,๒๑๘	๑๘	๓๖	๒๐	๕๖	๖๘๕	๙๕๕	๙๖๖	๑,๑๙๖	๓,๒๕๘	๑	๒๓	
๒๕๒๕	๑,๒๓๖	๓๑๘	๘๕๖	๓,๕๙๓	๕,๓๗๑	๒๕	๙๖	๓๕	๑๑๕	๑,๐๓๕	๑,๕๖๕	๑,๐๓๖	๑,๑๙๖	๓,๒๕๘	-	-	
๒๕๒๖	๑,๕๙๓	๓๑๕	๑,๐๓๕	๓,๒๕๘	๕,๓๗๑	๓๓	๘๑	๓๕	๑๑๕	๑,๐๓๕	๑,๕๖๕	๑,๐๓๖	๑,๑๙๖	๓,๒๕๘	-	-	
๒๕๒๗	๑,๖๖๒	๙๖๑	๑,๑๙๖	๓,๒๕๖	๕,๕๖๑	๕๖	๑๐๕	๕๖	๑๐๕	๑,๐๓๕	๑,๓๘๕	๑,๑๙๖	๑,๕๖๖	๓,๒๕๖	-	-	
๒๕๒๘	๑,๖๘๕	๕๕๖	๑,๑๓๑	๒,๙๐๘	๕,๐๓๕	๖๕	๑๒๕	๓๖	๕๕	๑,๕๖๖	๑,๕๖๕	๑,๓๖๖	๑,๕๖๖	๒,๙๐๘	-	-	
๒๕๒๙	๑,๙๖๕	๘๑๘	๑,๐๓๖	๒,๙๓๐	๓,๘๖๖	๙๐	๒๑๑	๘๕	๒๕๖	๑,๖๕๖	๒,๓๖๕	๑,๖๕๖	๑,๕๖๖	๒,๙๓๐	-	-	
๒๕๓๐	๒,๕๓๕	๑,๑๒๕	๑,๕๙๓	๒,๐๐๕	๓,๕๑๘	๙๖	๑๘๕	๙๖	๑๕๕	๑,๓๐๕	๑,๘๘๕	๑,๘๖๖	๒,๒๕๖	๒,๐๐๕	-	-	
๒๕๓๑	๒,๕๓๖	๑,๐๙๕	๑,๕๙๕	๑,๕๖๖	๓,๓๘๐	๑๕	๒๕	๓๕	๑๒๑	๑,๕๖๖	๒,๕๖๖	๑,๕๖๖	๒,๒๕๖	๑,๕๖๖	-	-	
๒๕๓๒	๒,๙๖๖	๑,๑๙๕	๑,๕๙๑	๑,๘๕๕	๓,๕๖๕	๒๕	๕๕	๕๕	๑๒๕	๑,๓๐๖	๒,๓๖๕	๑,๓๖๕	๒,๖๕๖	๑,๘๕๕	๑	๑	
๒๕๓๓	๒,๙๖๖	๑,๑๙๕	๑,๕๙๑	๒,๐๓๑	๓,๕๑๘	๖๖	๑๓๕	๕๕	๑๒๑	๑,๕๖๖	๒,๒๕๕	๑,๓๖๕	๒,๓๑๑	๒,๐๓๑	๑	๑	
๒๕๓๔	๑,๙๐๕	๖๕๖	๑,๒๕๖	๑,๘๕๓	๓,๑๐๕	๕๖	๑๕๕	๓๓	๑๓๕	๑,๑๘๖	๑,๖๕๕	๑,๖๕๕	๒,๕๖๖	๑,๘๕๓	-	-	

ที่มา : งานสถิติและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและแผนงาน กองวิจัยและวางแผน สำนักงาน ป.ป.ป.

รายงานผลการวิจัยปัญหาและสาเหตุการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและสาเหตุการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทั้งนี้โดยมีคณะอนุกรรมการศึกษาสาเหตุและวิจัยปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นที่ปรึกษาและกำหนดแนวทางในการศึกษาวิจัย สำหรับสาระสำคัญของผลการศึกษารวบรวมได้ดังนี้

๑. การดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษา วิจัย เรื่องปัญหาและสาเหตุการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบลักษณะของเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วมีมติชี้มูลความผิด ว่ามีกี่ประเภท เกิดขึ้นในหน่วยงานใด มีจำนวนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดในแต่ละระดับมากน้อยเพียงใด รวมทั้งพฤติกรรมและสาเหตุของการกระทำความผิดโดยศึกษาจากเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับไว้ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๒๔-๒๕๒๗ จำนวน ๕,๖๖๕ เรื่อง และเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ชี้มูลความผิดในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๒๔-๒๕๒๗ จำนวน ๒๐๖ เรื่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดซึ่งเป็นข้อมูลเอกสาร ได้ใช้วิธีการกำหนดแบบรายละเอียดข้อมูล ซึ่งครอบคลุมรายละเอียดที่จะต้องใช้ในการวิเคราะห์ วิจัย แล้วนำมาประมวลวิเคราะห์ค่าสถิติร้อยละ และเปรียบเทียบตามสัดส่วนของข้อมูลที่ต้องการศึกษาวิจัย

๒. ผลทางการศึกษาวิจัย มีดังนี้

๒.๑ การกล่าวหา ร้องเรียน

การศึกษารวบรวมพบว่า การกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละกระทรวงหรือส่วนราชการใด ๆ จะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบกว้างขวางเพียงใด

ที่มา : รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2534 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

จำนวนเจ้าหน้าที่ และงบประมาณมากนักขอเพียงใด ถ้ากระทรวงหรือส่วนราชการใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบกว้างขวางและมีเจ้าหน้าที่และงบประมาณจำนวนมาก จะมีเรื่องกล่าวหาหรือเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตเป็นจำนวนมาก

ลักษณะความผิดที่กล่าวหาหรือเรียนนั้น ปรากฏว่าการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือประพฤตินิชอบ จะมีจำนวนสูงเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน ๒,๕๔๗ เรื่อง รองลงมาได้แก่การกล่าวหาในเรื่องการพัสดุ จำนวน ๑,๕๔๖ เรื่อง ส่วนการกล่าวหาหรือเรียนในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายหรือผิดปกติ ในช่วงที่ทำการศึกษา วิจัย นี้มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๑๓๕ เรื่อง

สำหรับระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาหรือเรียนส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ระดับ ๔-๖ จำนวน ๑,๒๕๕ คน รองลงมาตามลำดับได้แก่ ระดับ ๗-๘ จำนวน ๑,๒๓๕ คน และระดับ ๑-๓ จำนวน ๕๗๕ คน ส่วนระดับ ๑๐ ขึ้นไปถูกกล่าวหาน้อยที่สุด จำนวน ๓๐๒ คน

๒.๒ การชี้มูลความผิด

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาหรือเรียนและคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้พิจารณาชี้มูลความผิด จะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับ ๔-๖ ถูกชี้มูลความผิดมากที่สุด จำนวน ๓๑๗ คน รองลงมาตามลำดับ คือระดับ ๑-๓ จำนวน ๑๘๕ คน ระดับ ๗-๘ จำนวน ๑๐๗ คน และระดับ ๑๐ ขึ้นไป จำนวน ๑๑ คน ส่วนสาเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับ ๔-๖ และระดับ ๑-๓ ถูกชี้มูลความผิดเป็นจำนวนมากนั้นเป็นเพราะเจ้าหน้าที่เหล่านี้เป็นเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติงานซึ่งมีความเกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบโดยตรง

จากการศึกษาถึงการกระทำความผิดในด้านต่างๆ พบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้ชี้มูลความผิดด้านการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือโดยมิชอบ (ประกอบด้วยการให้บริการประชาชน การควบคุมตรวจสอบ และอื่นๆ) มากที่สุด จำนวน ๑๖๐ เรื่อง รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการพัสดุ จำนวน ๑๑๗ เรื่อง ด้านการใช้ทรัพย์สิน เวลา และเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตัว จำนวน ๕๒ เรื่อง ด้านการเงินจำนวน ๔๐ เรื่อง และด้านการใช้สิทธิโดยมิชอบ จำนวน ๓๖ เรื่อง

๒.๓ สาเหตุการทุจริต

สาเหตุของการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการซึ่งได้จำแนกออกเป็นสาเหตุใหญ่ ๖ สาเหตุ และสาเหตุย่อยอีก ๔๕ สาเหตุ พบว่าการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการจะเกิดจากสาเหตุด้านระบบบริหารราชการมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสังคม วัฒนธรรม และศีลธรรม ด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ ด้านกฎหมายและวิธีพิจารณา และด้านอื่นๆ ส่วนสาเหตุด้านการเมืองมีจำนวนน้อยที่สุด คือไม่ถึงร้อยละ ๗ ของจำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมด

ถ้าจะพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดพบว่าการทุจริตและประพฤตินิชอบจะเกิดจากสาเหตุที่สำคัญตามลำดับ คือ

ลำดับหนึ่ง ด้านระบบบริหารราชการ ซึ่งเกิดจากผู้บังคับบัญชาบกพร่องไม่กำกับดูแลให้เป็นไปตามระเบียบวินัย

ลำดับสอง ด้านสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรม เกิดจากสาเหตุที่สำคญสองประการ คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดธรรมประจำใจ และจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐชั้นผู้ใหญ่ทุจริตฯ แล้วไม่ถูกจับเป็นตัวอย่างให้เจ้าหน้าที่ของรัฐชั้นผู้น้อยทำตาม

ลำดับสาม ด้านเศรษฐกิจและการครองชีพเกิดจากสาเหตุคือ งบประมาณของรัฐเป็นสิ่งล่อใจ ราษฎรซื้อความสะดวจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐรายได้ไม่เพียงพอแก่รายจ่าย ฯลฯ

ลำดับสี่ ด้านกฎหมายเกิดจากสาเหตุสำคญสี่ประการ ประกอบด้วยสาเหตุการลงโทษทางวินัยมีความยุ่งยากในการหาพยานหลักฐาน การพิสูจน์การทุจริตฯ ต้องมีพยานหลักฐานชัดเจน ผู้บังคับบัญชาช่วยผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา และสาเหตุกฎหมาย ระเบียบมีช่องว่างเปิดทางให้ทุจริตฯ

ลำดับห้า ด้านอื่นๆ คือ เกิดจากสาเหตุความเกรงใจและเกรงกลัวผู้บังคับบัญชา สาเหตุการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์ และสาเหตุจากการไม่ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ

ถ้าจะจำแนกพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดได้ดังนี้

(๑) พฤติกรรมที่เป็นตัวสนับสนุน

พฤติกรรมที่เป็นตัวสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดนี้จะมี ๒ ลักษณะ คือ พฤติกรรมที่เป็นตัวสนับสนุนในลักษณะการได้รับผลประโยชน์ตอบแทน เช่น เกิดจากการที่ราษฎรซื้อความสะดว งบประมาณของรัฐเป็นสิ่งล่อใจ กับพฤติกรรมที่เป็นตัวสนับสนุนในลักษณะของการคาดค้ำถึง "โทษ" ที่จะได้รับ คือ มีความเลื่องคดการรับโทษน้อย เช่น เกิดจากสาเหตุการลงโทษทางวินัยมีความยุ่งยากในการหาพยานหลักฐาน เป็นต้น

(๒) พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ

พฤติกรรมที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตัดสินใจกระทำผิด เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดธรรมประจำใจ ความเกรงใจและเกรงกลัวผู้บังคับบัญชา

(๓) พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการตรวจสอบ

จากการวิจัยพบว่าสาเหตุด้านระบบบริหารราชการซึ่งเกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชาบกพร่องไม่กำกับดูแลให้เป็นไปตามระเบียบวินัย เป็นสาเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดได้มากที่สุด

จากพฤติกรรมดังกล่าวเมื่อนำไปพิจารณาประกอบการกระทำความคิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านต่างๆ พบว่า สาเหตุของการกระทำความคิดในแต่ละพฤติกรรมจะมีความแตกต่างกันบ้างบางประการ ซึ่งทั้งนี้จะต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ลักษณะความคิด ผู้กระทำความคิด เป็นต้น

๒.๔ ข้อเสนอแนะ

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจ การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เกิดจากสาเหตุผู้บังคับบัญชาบกพร่อง ไม่กำกับดูแลให้เป็นไปตามระเบียบวินัยมากที่สุด สาเหตุประการนี้ น่าจะมีผลสืบเนื่องจากระบบการตรวจสอบ โดยเฉพาะการตรวจสอบภายในยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง หรือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ การพิจารณาถึงความมีประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบจึงน่าจะเป็นประเด็นสำคัญที่สุดต่อการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตฯ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องต่าง ๆ

(๒) พฤติกรรมเกี่ยวกับการตัดสินใจ พบว่าการขาดธรรมาภิบาล ความหลงใหลหรือเกรงกลัวผู้บังคับบัญชา และการไม่ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการกระทำความคิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุนี้การป้องกันการทุจริตฯ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีที่เกี่ยวข้อง จึงควรให้ความสำคัญในเรื่องการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระเบียบแบบแผนต่างๆ เป็นต้น

(๓) การศึกษาวิจัยสาเหตุการทุจริตฯ นี้ เป็นการศึกษาวิจัยถึงปัญหาและสาเหตุทั่วไป การศึกษาวิจัยในลักษณะที่เป็นวิจัยเฉพาะเรื่องควรจะได้ดำเนินการต่อไปด้วย